

в действията на ломските съзаклятници, които като по чудо остават незасегнати. Няма сведения за разкрития и в Берковско по същото време. Това е косвено свидетелство, че двете революционни формации, от които свищовската е по-изявена, действат самостоятелно една от друга.

След драматичните събития през лятото на 1867 г. връзките на ломските съзаклятници с емигрантите в Сърбия временно са нарушени. Раковски е тежко болен и умира през есента на същата година. ТЦБК е в състояние на организационна криза, а след разгрома на Свищовския комитет Ломското съзаклатие остава единствената революционна формация в страната, доказала своята активност и съхранила потенциала си. Логично е след ориентирането на част от комитетските дейци отатък Дунав към линия на подкрепа и оглавяване на революционното движение, те да насочат внимание към състоянието в страната. Връзката с Димитър Ангелов е възстановена, а в Лом пристигат пратки с революционни книги, брошури и възвания. Димитър Маринов пише, че за да бъде разбираемо съдържанието им за местните жители, той подготвя текст с конкретни примери за произволи на агите в собствените им села и с призови да бъдат готови да се вдигнат на борба в най-близко време. Текстът изпращат в Браила за отпечатване. През октомври 1867 г. (на Димитровден) тримата Димитровци - Д.Маринов, Д. Ангелов и Д.Иванов обсъждат полученото отпечатано възвание и решават свещеникът да разнесе 40 екземпляра из селата<sup>32</sup>. Агитацията му е успешна и той привлича посветени на делото не само в Ломско (с.Медковец, Буковец, Котеновци, Прогорелец, Вълкова Слатина, Василковци и др.), но и в съседните Берковска и Белоградчишка кази. През това време Димитър Ангелов разширява кръга на привържениците си в Лом, по-голямата част от които се снабдяват и с оръжие.

В преговори между представители на Добродетелна дружина и на сръбското правителство в края на 1867 и началото на 1868 г. последните настояват да се организират комитети за подготовка на въстание в Берковица, Враца, София и редица други български селища<sup>33</sup>. Не е изключено техни агенти да са започнали агитация в посочените градове и в граничните села, за да формират звена от свои привърженици. Когато през пролетта Д.Ангелов посещава Белград, той споделя с Петър Берковски, че е успял да спечели за революционната идея видни търговци, които му обещават и материална подкрепа. Сред ломските съзаклятници е и Кано Петров, брат на Еремия Петров. В сръбската столица Д.Ангелов споделя настроенията на участниците във Втората легия, между които наред с В.Левски, Ив. Кършовски, М.Греков и други младежи от различни български краища, са споменатите по-горе негови съграждани Петър Берковски, Еремия Петров, Найденов Пешов, синът на Иван Кулин - Христо Кулин, Трифон Панов от с.Мокреш, Кара Иван от Белоградчик и др.<sup>34</sup>. Възмутени от антибългарските настроения на своите преподаватели и двойствената политика на сръбското правителство, което подготвя разформироването на легията, те споделят планове за бъдещи четнически акции.

От края на април и началото на май митническите проверки във Видин са засилени в очакване на бунтовниците от разпуснатата легия. Колкото и да са преувели-